

[N. Neergaard.]

parti at stille Forslag af gennemgribende Natur, hvor det drejer sig om organiske Love — meget vanskeligt. Det er noget, som paa hviler Regeringen, og som egentlig kun Regeringen kan gøre tilfredsstillende.

Men vi har tid nok opfordret Regeringen til at gøre det, og vi har til Trods for, at vi erkender, at det for et Oppositionsparti er en meget vanskelig og prekær Ting at komme med saadanne Forslag, dog gjort det. Vi har nedsat Militærudgifterne med 6 Mill. Kr.; vi har stillet et Forslag om at regulere Lønningerne efter Befolkningens almindelige økonomiske Standpunkt. Og den højtærede Finansminister kan være ganske overbevist om, at hvis han — og Regeringens Medvirken er jo nødvendig — vil gaa ind paa en reel Forhandling med os om Nedsættelser paa Finansloven ogsaa paa de lovbundne Udgifter, procentvise Nedsættelser f. Eks. i vidt Omfang, hvis den højtærede Minister vil gaa ind paa en saadan Forhandling, kan jeg forsikre ham om, at han vil finde os ganske rede.

Den højtærede Minister fremstillede mig som en Mand, hvis Hjerte kun brændte for Kapitalister og Rentenydere. Det mente den højtærede Finansminister ikke et Suk af. Den højtærede Minister er ikke saa uvidende om min lange politiske Fortid, at han kan mene det. Jeg tror, jeg tør sige, at jeg har ydet min Medvirken — til Tider ikke uvirk-somme Medvirken — til Skabelsen af den sociale Lovgivning, vi har her i Landet. Jeg tør ogsaa sige, at paa Skattespørgsmaalenes Omraade har det ikke været den mest velstillede Befolknings Nydelser og For-nødenheder, jeg har været mest ivrig for at beskytte. Nej, jeg har altid stræbt at undgaa Skat paa Livsfornødenheder og at lægge saa megen Skat som muligt paa Luksus. Den højtærede Minister kan ikke mene, hvad han siger. Det var en Taleblomst, og jeg skal for saa vidt tilgive ham den.

Den højtærede Finansminister er jo alt for dygtig en Økonom til ikke at se, at dette Spørgsmaal om Byrder paa Kapitalen og om en overdreven Formuebeskatning ikke er et Spørgsmaal om at fremme visse Personers Interesser fremfor andres, men er et Spørgsmaal om Landets hele økonomiske Velfærd. Det gælder om ikke at lægge for store Hindringer i Vejen for Kapitaldannelsen og paa den Maade gøre det eneste, der virksomt kan gøres for Nedsættelsen af Rentefoden her i Landet.

Den højtærede Finansminister mente slet ikke, at det, at man beskatter Obligationer, kunde have nogen som helst Ind-

flydelse paa Obligationernes Kurs, naar man samtidig beskattede andre Anbringelser af Kapital til Forrentning. Ja, det er nu ikke desto mindre sikkert, at Beskatning af Obligationsrenten bliver et Moment til Dannelsen af Obligationsprisen, saaledes som en Beskatning altid vil virke paa den Maade; man kan ikke undtage dette, det er fuldkommen umuligt.

Naar den højtærede Finansminister vilde fremstille det, som om det drejede sig om at begunstige de mest velstillede og ikke tage Hensyn til de mindre velstillede, saa henviser jeg ham til, hvad det betyder at beskatte Sparekasseindskud. Tror den højtærede Finansminister, at disse hundrede Tusinder af Sparekasseindskud gøres af Rigmænd? Tror han ikke meget snarere, at det er den bedste, den forsynligste, den mest økonomiske Del af den haardt arbejdende Befolkning, som har ydet disse Sparekasseindskud? Man skal opmuntre, ikke hemme det. Man kan altid sige, naar man begynder: Det er Smaapenge, hvem bryder sig om det. Jo, der maa regnes med Smaapengene i disse Tider, i meget høj Grad. Dette at slaa ned paa saadanne Smaaspærere er noget, der med Rette sætter ondt Blod og gør overordentlig Fortrød.

Den højtærede Minister maa heller ikke glemme et Moment, der har sin psykologiske Betydning: Irritationen over saadanne Særskatter hos dem, der køber saadanne Obligationer, Irritationen over den store Uretfærdighed, der ligger i, at man ikke tager Spor af Hensyn til deres økonomiske Stilling i det hele, ikke tager Spor af Hensyn paa noget som helst Punkt, men brutalt beskatter Bruttoudbyttet. Det paa-virker rent psykologisk adskillige Mennesker i Retning af at være mere tilbageholdende med Hensyn til Pengeanbringelser og virker altsaa som et Moment til Forhøjelse af Renten.

Den højtærede Minister hengav sig til Betragtninger over dem, der ved kunstig Indgriben vilde nedsætte Kronens Værdi. Det rammer i hvert Fald ikke det Parti, jeg repræsenterer. Jeg er i højeste Grad imod enhver kunstig Nedsættelse af Kronens Værdi, og vi har aldeles heller ikke nogen Sinde gaaet ind derfor fra Venstres Side, men derimod for en fri Prisdannelse med Hensyn til Kroneværdien.

Korsgaard: Den højtærede Finansminister talte jo Oppositionen strengt til. Jeg ved ikke, om det gjorde Indtryk paa ret mange, paa mig gjorde det det i hvert Fald ikke. Naar Ministeren ligesom an-